

การพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต :**กรณีศึกษาตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์****POTENTIAL DEVELOPMENT OF THE PRODUCTION SAVING GROUPS:****A CASE STUDY OF NABON DISTRICT KHAM MUANG , KALASIN PROVINCE**

ฉัตรชัย ศรีวิชา * ดร.สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์**

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และการพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key – Informants) จำนวน 13 คน เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อมูลมาสรุปและเสนอแนะ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตมีการสะสมเงินออมจากสมาชิกได้ครบ 100% ของจำนวนสมาชิกในทุกเดือนและมีการปล่อยกู้ให้สมาชิกนำไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้ มีระบบบัญชีที่มีมาตรฐานในการควบคุมการเบิกจ่ายทำให้เกิดความโปร่งใสชัดเจนในการดำเนินงาน 2) คณะกรรมการได้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกในกลุ่มมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน มีระบบการตรวจสอบข้อมูลทะเบียนประวัติ ด้านการเงินมีความโปร่งใสชัดเจนเพราะมีระเบียบประกาศกฎเกณฑ์ในการควบคุมการดำเนินการ 3) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตได้แบ่งเงินเพื่อจัดสรรผลประโยชน์แก่สมาชิกคิดเป็น 50% ของรายได้และยังมีสวัสดิการต่างๆ เพื่อดูแลสมาชิกของกลุ่มตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย อีกทั้งยังมีการให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของสมาชิก สวัสดิการที่จัดสรรให้แก่ชุมชนจะอยู่ในรูปแบบของสมทบทุนเพื่อกิจการงานด้านการสาธารณะของชุมชน เช่น ทำถนน สร้างศาลาการเปรียญ เป็นต้น 4) ศักยภาพของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการแก้ไขปัญหาความยากจนของชุมชน คือการทำให้สมาชิกมีทุนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ มีการสร้างเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจของกลุ่ม สมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ คณะกรรมการได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้การบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตยังมีโครงการที่สอดคล้องกับที่ดีด้านการออมให้แก่เยาวชนตั้งแต่แรกเกิดเพื่อเป็นการพัฒนากลุ่ม ออมทรัพย์เพื่อการผลิตไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนได้

ปัญหาที่และอุปสรรค คือ ขาดทรัพยากรด้านเงินทุน เพราะจำนวนเงินทุนไม่เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิก และการขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่จะมาสานต่องานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในอนาคต แนวทางการพัฒนา คือ รัฐควรเข้ามามีส่วนในการจัดให้มีแนวทางการร่วมมือระหว่างเครือข่ายของสมาชิก และมีวิธีการสร้างจิตสำนึกแก่เยาวชนรุ่นใหม่ให้มีใจรักการออม รักการบริหารจัดการด้านการเงินและทรัพยากร ปลูกฝังแนวคิดด้านการนำเงินมาพัฒนาคนผ่านกระบวนการออมเพื่อให้เกิดรายได้ จะทำให้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนชาวตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ได้ เพื่อเป็นแบบอย่างหรือโมเดลที่ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน และยังสามารถเป็นแหล่งที่ท้องถิ่นชุมชนอื่นๆสามารถมาเรียนรู้ถอดบทเรียนความสำเร็จเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้

Abstract

The objectives of the study for operating status, the barriers for development and further potential development of the saving group for production focusing in the production in Tambon Naborn, Kammuang District, Kalasin Province. The methodology is qualitative research which using in-depth interview process from 13 people of Key-Informants. The data collection technique/data source analysis by descriptive research and summarize all data, including the suggestion from interviewers.

The result revealed that 1) The saving group for production collect the saving money from all members every monthly and give loan for their investment in order to achieve revenue, there is a standard accounting system to control the disbursement and clear transparency in the operation. 2) the board of committee is elected by the members of the group and acting for two-year in a term. Members able to join in the planning of operations, has a verify the records for personal data, financial records are clear and work under regulations are announced. 3) The savings group for production divides incomes to allocate benefits for all of members, it is calculating 50% of income and also service the welfare to take care them since the birth, old age, health problems and death. Moreover, it should provide the scholarships to the children of the members and property welfare allocated to the community would be in the form of contributions to the public affairs in each community, such as build the roads, pavilions, etc. 4) The potential of the savings group for production to solve the poverty of the community is to make the members to have generate income. Make a network for economic promotion in the group and members able to participate in the management system. The Board is well-trained in knowledge transfer ongoing for management and the group for production should have a project that brings good savings to young people from the birth child for develop to sustainable strength in the group.

The study also found the problems and obstacles that lack of capital resources because the capital amount is insufficient for the loan's demand of the members. The shortage of human resources that will come the operation for future savings groups. Development guidelines are necessary support from the public sector to manage the guideline between member's network and implement to build up consciousness all young generation and their ability to save the money, to make investments, to improve their professional life and to convey the strong success. It will make the savings group for production able to help the poverty of the villagers in Tambon Naborn, Kammuang District, Kalasin Province as a role model for sustainable successful, and can also be a local source for others area to learn and take the success lessons to develop their own local.

คำสำคัญ : *การพัฒนาศักยภาพ,กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต*

Key Words : POTENTIAL DEVELOPMENT , THE PRODUCTION SAVING GROUPS

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “ไทยแลนด์ 4.0” การพัฒนาได้ให้ความสำคัญภายใต้กรอบของความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งคนไทยทุกคนเป็นคนที่สำคัญของประเทศ คนไทยบางกลุ่มอาจมีศักยภาพหรือความพร้อมอยู่แล้ว แต่คนไทยบางกลุ่มอาจอยู่ระหว่างการค้นหาศักยภาพ ลองคิดลองดูและขาดเพียงโอกาสเท่านั้น ประเทศไทยจะก้าวไปข้างหน้าไม่ได้ หากละทิ้งคนไทยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไว้ ดังนั้น การพัฒนาคนไทยทุกคนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เป้าหมายการพัฒนา Thailand 4.0 คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกกลุ่มให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนที่ยังต้องการเติมเต็มศักยภาพหรือผู้ด้อยโอกาสหรือที่กำลังประสบกับปัญหาความยากจนอย่างมาก จะต้องทำให้คนในกลุ่มเหล่านี้สามารถมี “โอกาสทางสังคม (Social Mobility)” โดยเน้นป้องกันความเสี่ยงจากการตกอยู่ในวงจรแห่งความล้มเหลวหรือกับดักความยากจน ในลักษณะการให้เติมต่อและสร้างโอกาสพร้อมกับการเสริมสร้างศักยภาพไปที่ตัวคน ครอบครัว และชุมชน การสร้างคนไทยให้เป็นคนไทย 4.0 คือ การปลดล๊อคข้อจำกัดที่มีอยู่ในตัวคน ซึ่งคนไทยแต่ละกลุ่มอาจมีข้อจำกัดที่ต้องการปลดล๊อคต่างกันไป โดยการเปรียบประชากรตาม โมเดลในการพัฒนาตามยุคต่างๆ ของประเทศใน 4 โมเดล คือ คนไทย 1.0 เป็นผู้ด้อยโอกาส คนไทย 2.0 ติดอยู่ในวงจรแห่งความยากจน คนไทย 3.0 มีรายได้ปานกลาง มีแนวโน้มที่จะมีศักยภาพ และคนไทย 4.0 มีศักยภาพและความพร้อมในระดับสูงแล้ว จะเห็นได้ว่าคนไทยในยุค 1.0 คนไทย 2.0 หรือคนไทยที่ยังติดอยู่ในวงจรแห่งความยากจน ยังอาจขาดโอกาสหรือคนไทย 3.0 อาจอยู่ในระดับรายได้ปานกลางแต่ยังขาดความมั่นคง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่สำคัญของประเทศ จุดเน้นอยู่ที่การสร้างความสำเร็จเติบโตภายในตัวคน การค้นพบอาชีพที่เหมาะสมมีรายได้เพียงพอด้วยการ “รู้จักเดิม” การเดิมความรู้และสร้างโอกาสเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับคนกลุ่มนี้ซึ่งหมายความว่า เดิมความรู้ทักษะที่จำเป็นที่ขาดไปเหมาะสมกับอาชีพ มีทักษะในการเปลี่ยนแปลงปรับตัว ได้รับโอกาสที่ดีเพื่อที่จะทำให้ Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทย ผู้ความ มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน เริ่มเข้าสู่วงจรแห่งการพัฒนา ซึ่งเรื่องการศึกษาการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนไทยส่วนใหญ่กลุ่มนี้ได้รับ “การเดิมความรู้และสร้างโอกาสแบบ ไร้พรมแดนหรือขีดจำกัด” เกิดการพัฒนาความสามารถตามศักยภาพของตนเอง สอดคล้องกับวิถีชีวิตบริบทในพื้นที่ ประยุกต์ให้เกิดการเจริญเติบโตภายในชุมชน ภายในประเทศไทยได้ ควบคู่ไปกับการเริ่มเตรียมพร้อมในการรับการเปลี่ยนแปลงพลวัตโลก หรือแสวงหาโอกาส ที่เปิดกว้างระดับโลกต่อไป ความยากจนของคนในชนบท คือ การไม่มีทุนและขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อนำมาพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ ตลอดจนบรรเทาเหตุฉุกเฉิน และความจำเป็นเร่งด่วน (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. (2559) : Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง)

การเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจจะต้องสามารถลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจของประชากรได้ ดังจะเห็นได้จากกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564) ที่มีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมี 10 ยุทธศาสตร์หลักที่ใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศและในยุทธศาสตร์ที่ 2 มีเป้าหมายการขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการลดความเหลื่อมล้ำ คือมีแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมสถาบันทางสังคมและชุมชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้และเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ จากยุทธศาสตร์ที่ 2 ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มุ่งเน้นสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำโดยมีแนวทางในการนำไปสู่การปฏิบัติด้านการพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสร้างและพัฒนาผู้นำชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ

จัดสวัสดิการ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ บริการ และจัดการทรัพยากร ซึ่งถือได้ว่าเป็นสวัสดิการที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ต้องการชีวิตที่ดีและมีคุณภาพมากขึ้นจากที่เป็นอยู่ การจัดระบบสวัสดิการชุมชนเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ซึ่งถือเป็นความสามารถของชุมชนท้องถิ่นชนบทในการพัฒนาการจัดสวัสดิการโดยภาคประชาชน มีเป้าหมายเพื่อทำคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยชุมชนสามารถพึ่งตนเองและนำไปสู่ความยั่งยืนได้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นแก่ชุมชน แนวทางของรัฐในการส่งเสริมและพัฒนาให้ชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งพาตนเองในด้านเศรษฐกิจได้ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญที่สามารถสร้างความมั่นคง เข้มแข็งชุมชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน การจัดตั้งองค์กรการเงินขึ้นในชุมชนจึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งทำให้เกิดกลยุทธ์ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้วยการสร้างองค์กรการเงินชุมชนเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจแก่ประชากรในท้องถิ่นชนบท องค์กรการเงินชุมชน มีหลากหลายรูปแบบตั้งแต่กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มสัจจะ สะสมทรัพย์ กลุ่มสัจจะลดรายจ่ายวันละ 1 บาท และกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น แต่กิจกรรมที่นิยมดำเนินการมาก ก็คือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะกิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ทั้งนี้ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตได้จัดตั้งเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2517 ตามนโยบายของกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยที่ได้มีการส่งเสริมให้จัดตั้งกลุ่ม ออมทรัพย์เพื่อการผลิตขึ้นทั่วประเทศ เนื่องจากประชาชนได้รับผลกระทบจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ซึ่งในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลได้นั้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเรื่องเพิ่มรายได้ประชาชน อันเป็นผลให้เกิดปัญหาความ เหลื่อมล้ำเรื่องรายได้ มาตรฐานค่าครองชีพต่ำ ทำให้เกิดความยากจนในชนบท ดังนั้นกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จึงได้มีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทจัดตั้งกองทุนองค์กรการเงินของประชาชน ดำเนินการโดยประชาชน ให้บริการโดยประชาชน และผลกำไรที่พึงมีเป็นของประชาชน โดยเรียกว่า “กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิต” ขึ้น ปัจจุบันได้มีการตั้งกลุ่มองค์กรการเงินชุมชนขึ้นทั่วประเทศ และองค์กรการเงินชุมชนที่ได้รับความนิยมในการจัดตั้งมากที่สุดคือองค์กรการเงินชุมชนประเภทออมทรัพย์เพื่อการผลิต และเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นองค์กรการเงินชุมชนที่ได้รับความนิยมจัดตั้ง นั้นเกิดจากการที่กลุ่มออมทรัพย์เพื่อ การผลิตเป็นองค์กรการเงินชุมชนที่มีการรวมตัวของชาวบ้านเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการประหยัดและสะสมทรัพย์เพื่อเป็นทุนให้สมาชิก ที่มีความจำเป็นเดือดร้อนกู้ยืมไปใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือสวัสดิการของครอบครัวเป็นสำคัญ (กรมพัฒนาชุมชน, 2556) นอกจากนี้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตยังเป็นแหล่งทุนที่สำคัญของกลุ่มการผลิตต่างๆ ทั้งการผลิตทางการเกษตร วิสาหกิจชุมชน ซึ่งมีการขยายไปสู่กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งได้

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นกลุ่มออมทรัพย์ฯ ซึ่งกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์และสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอคำม่วงได้เข้าไปส่งเสริม สนับสนุน ขับเคลื่อนให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ณ บ้านนาบอน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลความเจริญมาก ความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่นี่ส่วนใหญ่ไม่มีไร่นาเป็นของตนเอง ไม่ค่อยได้รับการเหลียวแลจากหน่วยงานใด ๆ และชาวบ้านส่วนใหญ่ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ พัฒนาการจากกรมการพัฒนาชุมชน ได้ทำหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาและจัดระบบกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านนาบอน โดยเริ่มจากการจัดให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการ 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายอำนวยการ มีหน้าที่กำหนดระเบียบข้อบังคับ ทำบัญชีรายรับ รายจ่ายและทะเบียนเอกสารต่าง ๆ และบริหารงานทั่วไปของกลุ่มเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิก ฝ่ายเงินกู้ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาเงินกู้ให้กับสมาชิก ฝ่ายตรวจสอบ มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและกิจการของกลุ่ม และฝ่ายส่งเสริม มีหน้าที่ส่งเสริมและสร้างเสริมความเข้าใจในหลักการของ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

โดยคณะกรรมการแต่ละฝ่ายจะต้องยึดหลักคุณธรรม 5 ประการ คือ ซื่อสัตย์ เสียสละ ความรับผิดชอบ ความเห็นอกเห็นใจ และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน คณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต บ้านนาบอน เริ่มดำเนินงานเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2543 ด้วยแนวทางการบริหารงานอย่างชัดเจน ทุกคนปฏิบัติตามหน้าที่ได้เป็นอย่างดีสามารถบริหารจัดการและตัดสินใจบนพื้นฐานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม คณะกรรมการทุกคนมีการ เข้าร่วมประชุมอบรมเพิ่มเติมความรู้ในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์อย่างต่อเนื่อง และมีการจัดประชุมสมาชิกกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ มีการกำหนดระเบียบข้อตกลงร่วมกันโดยสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม จนถึงวันนี้ผ่านไป 16 ปี กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านนาบอน มีเงินสะสมสะสมมากกว่า 5 ล้านบาท มีจำนวนสมาชิกมากกว่า 1 พันราย ทางกลุ่มได้กำหนดให้มีการจัดสรรสวัสดิการสาธารณะประโยชน์ เงินปันผลที่ชัดเจน และคืนกำไรให้กับสังคม โดยมีการนำเงินส่วนหนึ่งไปเป็นทุนการศึกษาแก่เด็กที่เรียนดีแต่ยากจน หรือหากสมาชิกเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาลก็จะมีเงินส่วนหนึ่งในการเข้าเยี่ยม และหากสมาชิกเสียชีวิตจะมีเงินฌาปนกิจแก่ครอบครัวของสมาชิกอีกด้วย ผลจากการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์ที่เข้มแข็ง จึงทำให้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านนาบอน ได้รับการคัดเลือกให้เป็น SMART Saving Group (SSG) 2014 หรือการพัฒนาออมทรัพย์เพื่อการผลิตสู่ระดับมาตรฐาน จากกรมการพัฒนาชุมชน เมื่อปี 2557 ถือเป็นกลุ่มออมทรัพย์ต้นแบบในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีการทำงานกันเป็นระบบ โดยใช้หลักการ "ระเบียบครบระบบดี บัญชีถูกต้อง สมาชิกหายจน คนมีคุณธรรม" ซึ่งเป็นต้นแบบของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตให้แก่หมู่บ้านอื่น ๆ ที่ต้องการจะจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ฯ แต่ยังไม่เข้าใจในหลักการก็สามารถที่จะเข้ามารับคำปรึกษาได้ที่กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านนาบอน หมู่ 2 ตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต : กรณีศึกษา ตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นแบบของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีความสำเร็จจนได้รับรางวัล SMART Saving Group (SSG) 2014 พ.ศ 2557 จากกรมการพัฒนาชุมชนเพื่อผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพของคนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และเกื้อกูลต่อเศรษฐกิจชุมชนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กรณีศึกษาด้านตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงาน 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรค 3) ศึกษาการพัฒนา ศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กรณีศึกษาด้านตำบลนาบอน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key – Informants) แบบเฉพาะเจาะจง 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ผู้กำหนดนโยบาย 2) หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง 3) ภาคเอกชน 4) ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย

ใช้วิธีเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อมูลมาสรุปและเสนอแนะ มาวิเคราะห์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุ และผลของวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ตามแนวคิดทฤษฎี Balanced Scorecard

ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

1.1 ด้านการบริหารจัดการเงินทุนและทรัพยากร

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ภูมิศึกษากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถเก็บสะสมเงินออมจากสมาชิกได้ครบ 100% ของจำนวนสมาชิกในทุกเดือนและมีการรายได้จากการปล่อยกู้ให้แก่สมาชิกนำไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้มีระบบบัญชีที่มีมาตรฐานในการควบคุมการเบิกจ่ายทำให้เกิดความโปร่งใสชัดเจนในการดำเนินงาน สอดคล้องกับ สุนทร ชูทิพย์ (2547) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ภูมิศึกษากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านสหพันธ์อ่างทอง ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่าการประหยัดทรัพย์แล้วนำมาสะสมรวมกันทีละเล็กทีละน้อยอย่างสม่ำเสมอเกิดการสร้างคุณค่าในตัวตนและชุมชน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้พึ่งพาตนเองและสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

1.2 ด้านโครงสร้างและกระบวนการทำงาน

คณะกรรมการการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ได้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกในกลุ่มมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานในการร่วมการประชุมสามัญประจำปีเพื่อลงมติร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและร่วมออกเสียงในการวางแผนงานในปีต่อไปกลุ่มออมทรัพย์ มีระบบการตรวจสอบข้อมูลทะเบียนประวัติด้านการเงินที่เป็นมาตรฐานจากการช่วยเหลือของภาครัฐที่เกี่ยวข้องที่เข้ามามีส่วนอำนวยความสะดวกให้ ทำให้เกิดความโปร่งใสชัดเจนในระบบฐานข้อมูล กลุ่มออมทรัพย์มีระเบียบประกาศกฎเกณฑ์ในการควบคุมการบริหารจัดการและการดำเนินการ และส่งเสริมเศรษฐกิจเพิ่มด้วยการหาเครือข่ายเพื่อเข้ามาเป็นกลุ่มร่วมเพื่อช่วยในการกระตุ้นรายได้ให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

1.3 ด้านผลประโยชน์ต่อสมาชิกและชุมชน

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตได้แบ่งเงินเพื่อจัดสรรผลประโยชน์แก่สมาชิกคิดเป็น 50% ของรายได้ทั้งหมดและยังมีสวัสดิการต่างๆ เพื่อดูแลสมาชิกของกลุ่มตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย อีกทั้งยังมีการให้ทุนการศึกษาแก่นุตรของสมาชิก สวัสดิการที่จัดสรรให้แก่ชุมชนจะอยู่ในรูปแบบของสมทบทุนเพื่อกิจการงานด้านการสาธารณะของชุมชน เช่น ทำถนน สร้างศาลาการเปรียญ เป็นต้น ซึ่งการคิดจัดสรรด้านการแบ่งสัดส่วนของการปันผลประโยชน์ จาก 100% เพื่อให้ได้รับการจัดสวัสดิการกันอย่างทั่วถึงทั้งในส่วนสมาชิกกลุ่มและชุมชนจึงได้จัดสรรออกเป็นสัดส่วน ดังนี้

ปันผลให้คณะกรรมการ	25%
ปันผลกำไรคืนสมาชิก	50%
เฉลี่ยปันผลคืนเงินกู้	12%
หักไว้สำหรับการทำสาธารณะประโยชน์	5%
สำหรับด้านสวัสดิการ	5%
สำหรับการขยายงาน	3%

รวมเป็น

100%

1.4. ด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

ศักยภาพของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการแก้ไขปัญหาความยากจนของชุมชน คือการทำให้สมาชิกมีทุนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ มีการสร้างเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจของกลุ่ม สมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ คณะกรรมการได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้การบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตยังมีโครงการที่ทอดจิตสำนึกที่ดีด้านการออมให้แก่เยาวชนตั้งแต่แรกเกิดเพื่อเป็นการพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนได้ สอดคล้องกับ อุไรวรรณ จักรศรี(2554) ได้ทำการศึกษารอบคอบทเรียนของกลุ่มออมวันละบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลแก้งกอก อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การพัฒนากองทุนสามารถประสบความสำเร็จได้เพราะมีการดำเนินเนินครบคลุมทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสมาชิก ด้านคณะกรรมการ ด้านการจัดสวัสดิการ ด้านการบริหารจัดการและด้านการขยายเครือข่าย

2. ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กรณีศึกษาตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ คือ

2.1 การขาดทรัพยากรด้านเงินทุนไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะจำนวนเงินทุนน้อยไม่พอต่อความต้องการกู้ของจำนวนสมาชิก ทำให้เกิดปัญหาที่คณะกรรมการจะต้องนำมาแก้ไขในการตั้งระเบียบกฎเกณฑ์ในการปล่อยกู้โดยพิจารณาลำดับการปล่อยกู้จากความจำเป็นของสมาชิก

2.2 การขาดแคลนจำนวนทรัพยากรบุคคลที่จะมาสานต่องานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในอนาคต อาจจะทำให้ระบบบัญชีเกิดความล่าช้าไม่เป็นปัจจุบันก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารการเงินได้ถ้าหากไม่มีผู้ทำแทนถ้าคนทำหน้าที่หลักไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

3. การพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

3.1 การพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารเงินทุนและทรัพยากร

การบริหารจัดการเงินทุนและทรัพยากรของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน มีศักยภาพในการบริหารเงินทุนและทรัพยากรเพราะเป็นกลุ่มที่มีวินัยทางการบริหารเงินและการควบคุมเงินอย่างที่มีระบบมีความเป็นขั้นตอน ชัดเจน มีการตรวจสอบควบคุมดูแลในแต่ละขั้นอย่างเป็นระบบ มีการเก็บสะสมเงินออมได้ครบ 100% จากสมาชิกของกลุ่มระบบบัญชีมีมาตรฐานและมีความชัดเจนมีการรายงานผลการตรวจสอบบัญชีและรายงานผลการดำเนินการเป็นประจำทุกปี การเบิกจ่ายฝากถอนผ่านสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือเช่นธนาคารออมสิน การให้ทำสัญญาเงินกู้มีพยานและมีเอกสารสัญญาที่ชัดเจนใช้ระบบการบริหารจัดการด้านการเงินเหมือนกับธนาคาร และมีภาครัฐคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำในระบบบัญชีและเอกสารสำคัญในการดำเนินการต่างๆ

3.2 การพัฒนาศักยภาพด้านโครงสร้างและกระบวนการทำงาน

การพัฒนาศักยภาพด้านโครงสร้างและกระบวนการทำงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน มีโครงสร้างการบริหารงานของคณะกรรมการที่มีความเข้มแข็งในการออกกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อให้การบริหารจัดการกลุ่มมีความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ คณะกรรมการได้มาจากกาเลือกตั้งของสมาชิกมี จำนวน 11 คน แบ่งเป็น 4 ฝ่าย ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย และมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 1,160 คน

แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) สมาชิกสามัญ ได้แก่บุคคลทุกเพศทุกวัยภายในหมู่บ้าน/ตำบล ที่สมัครเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่ม ตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม 2) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ กลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้าน ตำบล ที่สนใจและสมัครเป็น สมาชิกกลุ่มโดยไม่ประสงค์จะจ่ายเงินจากกลุ่ม และ 3) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ข้าราชการ หรือคหบดี ที่สนใจและให้ การสนับสนุนกลุ่มโดยไม่หวังผลตอบแทน

3.3 การพัฒนาด้านศักยภาพด้านผลประโยชน์ จัดสรรผลกำไรของกลุ่ม

การพัฒนาด้านศักยภาพด้านผลประโยชน์ จัดสรรผลกำไรของกลุ่มมีกฎระเบียบและข้อบังคับในการปัน ผลประโยชน์และการจัดสวัสดิการแก่สมาชิกอย่างชัดเจน โดยมีการชี้แจงบัญชีงบดุล ติดประกาศไว้ที่บอร์ด ประชาสัมพันธ์แจ้งต่อสมาชิกกลุ่มและประชาชนทราบตลอดเวลา ที่ทำการกลุ่มออมนิทรีเพื่อการผลิต ในการ เคลื่อนไหวการดำเนินงานตามแผนมีความชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ และคณะกรรมการประเมินกลุ่มออมนิทรีของ กรมการพัฒนาชุมชนประจำจังหวัดจะเข้ามาตรวจประเมินการดำเนินงานในทุกปี ไม่เพียงเท่านั้นการชัดเจนในสัดส่วน ด้านการบริหารจัดการเงินที่แบ่งการปันผลประโยชน์ จาก 100% เป็นดังนี้ คือ มีเงินปันผลให้คณะกรรมการ 25% ปันผลกำไรคืนสมาชิก 50% เหลือปันผลคืนเงินกู้ 12% หักไว้สำหรับการทำสาธารณะประโยชน์ 5% สำหรับด้าน สวัสดิการ 5% สำหรับการขยายงาน 3% ซึ่งมีความครบถ้วนในทุกด้านของการจัดสรรผลประโยชน์จากผลกำไร

3.4 การพัฒนาด้านศักยภาพด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

การพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรกลุ่มออมนิทรีเพื่อการผลิตตำบลนาบอน มีการพัฒนาขีดความสามารถของกลุ่ม โดยดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลด้านแก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างมี ประสิทธิภาพครบในด้านของการบริหารเงินทุนและทรัพยากร ด้าน โครงสร้างและกระบวนการทำงาน ด้าน ผลประโยชน์ต่อสมาชิกและชุมชน และด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร สอดคล้องกับอุไรวรรณ จักรศรี (2554) ได้ทำการศึกษาการถอดบทเรียนของกลุ่มอวันละบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล แก้งกอก อำเภอสรี เมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การพัฒนากองทุนสามารถประสบความสำเร็จได้เพราะมีการดำเนินเนิ นครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสมาชิก ด้านคณะกรรมการ ด้านการจัดสวัสดิการ ด้านการบริหารจัดการและ ด้านการขยายเครือข่าย

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้พบข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมนิทรี เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังต่อไปนี้

1.ด้านการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารเงินทุนและทรัพยากร

หน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องต้องเข้ามาสนับสนุนอบรมให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการเงินทุน และทรัพยากรที่เป็นระบบเพื่อทำให้องค์กรมีความยั่งยืนและสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่สมาชิก จัดสรรงบประมาณใน การให้ทุนสำหรับกลุ่มออมนิทรีเพื่อการผลิตนำไปบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชนที่มีความต้องการนำไปประกอบอาชีพ ถ้าการสะสมทรัพย์ของกลุ่มยังทำให้ทรัพยากรด้านเงินทุนไม่เพียงพอ อาจจะมีการออกนโยบายระดมทุนเพิ่มจากสมาชิกทั้ง 3 ประเภท โดยใช้วิธีการจูงใจ เช่น ปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ เพิ่มสูงขึ้น หรือ วิธีการอื่นๆที่รัฐสามารถเข้ามาแนะนำเพิ่มเติมในหลักการระดมเงินฝากได้ จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ ในการส่งเสริมและสร้างสรรค์โครงการ/กิจกรรมที่จะช่วยในการสร้างรายได้ หรือ ประกอบอาชีพ จัดสรรงบประมาณ ในการพัฒนาศักยภาพของคนทั้งในส่วนของคณะกรรมการ และสมาชิกของกลุ่มออมนิทรีเพื่อการผลิต โดยการจัด

อบรมส่งเสริมให้คนมีความรู้ในการสร้างสรรค์งานฝีมือท้องถิ่นนำมาพัฒนาให้เกิดรายได้ทางเศรษฐกิจ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามาช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ในการนำวัตถุดิบท้องถิ่นมาผลิตสินค้าให้แก่ชาวบ้านในชุมชน พร้อมทั้งเชื่อมโยงให้มีการเข้าถึงและสร้างเครือข่ายเพื่อการตลาดด้วย

2.ด้านการพัฒนาศักยภาพด้านโครงสร้างและกระบวนการทำงาน

ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้การดูแลและสนับสนุนการอบรมการใช้โปรแกรมที่จัดเก็บข้อมูลของสมาชิกและระบบการบริหารจัดการด้านการเงิน การตรวจสอบบัญชี ให้เป็นมาตรฐาน และเป็นระบบที่มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา กลุ่มออมทรัพย์มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบและมีความชัดเจนทั้งจำนวนสมาชิก มีกฎระเบียบและมีคณะกรรมการที่ได้มาจากการเลือกตั้งแล้ว สถานที่ทำการจึงมีส่วนสำคัญมากจำนวนเงิน 3% ที่กลุ่มออมทรัพย์ได้สะสมไว้เพื่อการขยายงานอาจจะไม่ทันต่อความต้องการของการใช้งานในด้านพื้นที่ทำการกลุ่ม ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นควรจะนำมาพิจารณาเพื่อจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนให้กลุ่มออมทรัพย์ได้รับงบประมาณที่เพียงพอที่จะสร้างอาคารหรือสถานที่ทำการที่มีความมั่นคงถาวร

3.ด้านผลประโยชน์ต่อสมาชิกและชุมชน

ในการจัดสรรผลประโยชน์ด้านสวัสดิการแก่สมาชิก และ ชุมชน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอกำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีการดำเนินการได้อย่างทั่วถึงในทุกส่วนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสวัสดิการที่เหมาะสมตามกฎระเบียบข้อบังคับ ซึ่งจำนวน 50 % ในการปันผลกำไรคืนสมาชิกถือว่าเป็นสัดส่วนที่มีความเหมาะสม สำหรับการจัดสรรสวัสดิการให้สมาชิก 5% และ 5 % สำหรับการจัดสรรใช้ในสวัสดิการเรื่องสาธารณะประโยชน์ สมาชิกได้รับการจัดสรรอย่างทั่วถึง เมื่อกลุ่มออมทรัพย์มีกำไรมากขึ้นจากการบริหารจัดการเงินสามารถปรับระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับในส่วนของสวัสดิการเงินช่วยเหลือในด้านต่างให้เพิ่มมากขึ้นได้ เช่น เงินจัดสรรให้สมาชิกตามโครงการสมาชิกกู้จักรออมตั้งแต่แรกเกิดที่จ่ายให้สมาชิกเมื่อคลอดบุตรจะได้รับรายละเอียด 300 บาท โดยเปิดบัญชีให้เป็นชื่อของสมาชิก อาจจะเพิ่มเป็น 500 หรือ 1,000 ก็ได้ตามแต่คณะกรรมการสามารถพิจารณาได้ตามผลการประกอบการเพื่อเป็นการกระตุ้นพ่อแม่ให้มีส่วนในการสร้างนิสัยรักการออมได้ทั้งครอบครัว เป็นต้น

4.ด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

เพื่อการพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตให้มีความเข้มแข็งนั้น หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควร มีการส่งเสริมในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน เพื่อการทำโครงการมาขอกู้เงินทุนไปลงทุนนั้นสามารถมีวิธีสร้างอาชีพ หรือรายได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งสามารถทำได้โดยการจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้ด้านการสร้างสรรค์และผลิตสินค้าที่ได้จากทรัพยากร ภูมิความรู้ในท้องถิ่นที่จะสามารถนำมาแปรรูปและสร้างรูปแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเพื่อสร้าง แปรณคติสินค้าของตำบลนาบอนให้เป็นที่รู้จักในหลากหลายประเภทจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดคนอาสาตัวมาช่วยงานพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต และยังขาดกลุ่มเยาวชนเข้ามามีส่วนช่วยในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์ ดังนั้น ควรจัดให้มีแนวทางการร่วมมือระหว่างเครือข่ายของสมาชิก และมีวิธีการสร้างกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีใจอาสาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน โดยปลูกฝังจิตสำนึกการรักการออม รักการบริหารจัดการด้านการเงินและทรัพยากรได้ จากเดิมที่มีวิธีการถ่ายทอดความรู้การบริหารจัดการของกลุ่มออมทรัพย์แบบพี่สอนน้อง ควรมีการหาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องให้ช่วยผลักดันให้แนวคิดด้านการนำเงินมาพัฒนาคนผ่านกระบวนการออมเพื่อให้เกิดรายได้ ให้เป็นแนวคิดที่สำคัญและสามารถนำเสนอเข้าไปเป็นบทเรียนที่โรงเรียนสามารถนำไปเป็นวิชาเลือกสำคัญของท้องถิ่นที่นำไปบรรจุในวิชาการเรียนการสอนด้านการบริหารการเงินให้แก่เยาวชนใน โรงเรียน เพื่อปูพื้นฐานด้านความรู้ ความเข้าใจแก่เยาวชน สร้าง

ความภาคภูมิใจแก่ท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง ที่สามารถมีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตของตำบลนาบอนที่มีศักยภาพให้เยาวชนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเรื่องการออม การลงทุน การบริหารจัดการแบบกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีความยั่งยืน การสร้างคน สร้างงาน และกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนชาวบ้านนาบอนได้โดยเริ่มจากท้องถิ่นแล้ว สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นแบบอย่างหรือโมเดลที่ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน และยังสามารถเป็นแหล่งที่ท้องถิ่นชุมชนอื่นๆสามารถมาเรียนรู้ถอดบทเรียนความสำเร็จเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้

ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ประสบความสำเร็จให้เป็นกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนนั้น สมาชิกในกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตมีศรัทธาและเชื่อมั่นในคณะกรรมการบริหารจัดการกลุ่ม และสมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน กลุ่มออมทรัพย์ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐและเอกชนในด้านนโยบายการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการใช้เงินมาพัฒนาคน ในด้าน การบริหารจัดการการออม การลงทุน การสร้างอาชีพ จะพัฒนาศักยภาพให้เข้มแข็งและยั่งยืนได้สามารถทำได้โดยการปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนรักการออม สร้างความรู้ในด้านการลงทุนแก่เยาวชนเพื่อการถ่ายทอดความสำเร็จให้เข้มแข็งยั่งยืนคู่ท้องถิ่น และเป็นความสำเร็จที่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของท้องถิ่นได้จนสามารถเป็นกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตต้นแบบที่เข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและชุมชนอื่นๆได้ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ ล้วนด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างดีจากคณาจารย์วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การศึกษาอิสระในครั้งนี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 กลุ่ม ที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ทำให้รายงานการศึกษานี้สำเร็จสมบูรณ์อย่างดี

เอกสารอ้างอิง

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา.(2559). รายงานการวิจัย Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทย

สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน. สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.

กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2552). คู่มือการจัดตั้งสถาบันการจัดการเงินทุนชุมชน.

กรุงเทพฯ : บริษัท ลีโอ เชนเซ็ท จำกัด.

วิทยา จันทวงศ์ศรี. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน อำเภอกันทรวิชัย

จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสรี พงศ์พิศ. (2544). แนวคิดแนวปฏิบัติประสบการณ์กองทุนหมู่บ้านสวัสดิการชุมชน.

กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์.

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

สำนักพัฒนาทุนและองค์กรการเงินชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน.(2556). คู่มือการปฏิบัติงานส่งเสริม

การดำเนินงานกลุ่มอมมทรัพย์เพื่อการผลิตสำหรับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน.

อุไรวรรณ จักรศรี.(2554) การถอดบทเรียนของกลุ่มอมมวันละบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้ง

กอก อำเภอสรีเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี.คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ขอนแก่น : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุคนธ์ ชูทิพย์. (2547). การวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างการบริหาร

จัดการที่ดีของกลุ่มอมมทรัพย์เพื่อการผลิต : กรณีศึกษากลุ่มอมมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านสหพันธ์ อ่างทอง

ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การ

พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.